

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА КОРЕЙСЬКОЇ ТА ЯПОНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Курсова робота з корейської філології на тему:

**ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОЛІ ЖІНКИ У СУСПІЛЬСТВІ
(НА ОСНОВІ КОРЕЙСЬКОЇ І УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ)**

Студентки групи __Пкор20-19____
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:

Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.06 __ Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – _корейська__

Загородньої Валерії Олександрівни

Науковий керівник: __проф. Кан Ден Сік__

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

КИЇВ 2023

Зміст

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 Репрезентація жінки у художній літературі	6
1.1. Жінки в українській художній літературі	6
1.2. Жінки у корейській художній літературі	9
Висновки до Розділу 1	11
РОЗДІЛ 2 Аналіз та порівняння ролі жінки на основі літератури	13
2.1. Роль жінки у оповіданні «5 хвилин ніжності» Євгенії Кононенко	13
2.2. Роль жінки у книзі «Вегетаріанка» Хан Канг	17
2.3 Порівняння ролі жінки в українській і корейській літературі на основі оповідання «5 хвилин ніжності» та «Вегетаріанка»	24
Висновки до Розділу 2	25
ВИСНОВКИ	27
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	30

ВСТУП

Жінка є невід'ємною частиною будь-якої світової культури та суспільства. Жінка – берегиня, жінка – мати, жінка – муза – це одні з безліч ролей, які є основоположними у сприйнятті жінки у соціумі. Завдяки появі писемності, ми можемо прослідкувати як сприймалась жіноча роль впродовж століть. Різноманітні дослідження фемінізму посідають значне місце у вирішенні сучасних проблем у повсякденному житті жінок та у наукових сферах, а саме у психології, культурології, соціології, політиці та у інших тотожних галузях.

Роль жінки у суспільстві була темою досліджень впродовж багатьох років, починаючи з часів першої хвилі фемінізму з 1840-х років. Однак, дискримінація та нерівноправність залишаються актуальними питаннями й досі. Стрімкий розвиток досліджень в контексті гендерної проблематики можна спостерігати упродовж останніх років [5]. **Актуальність** нашого дослідження полягає в тому, що на даний момент у світі існує загальна тенденція до вивчення та визначення ролі жінки у різноманітних сферах життя: у суспільстві, сім'ї та професійних сферах. На сьогодні все ще існує дискримінація людей за статтю на робочих місцях [18], жорстокі культурні традиції проти жінок (жіноче обрізання у Сомалі [16]) та у деяких країнах все ще відсутні основні права людини у жінок лише на основі їх гендеру (права жінок у Афганістані [14]). Розголос та репрезентація цієї теми у суспільстві може допомогти людям зрозуміти всю серйозність даного питання.

Репрезентація жінки представляє собою великий інтерес для науковців сучасності. Особливу зацікавленість літературознавців, філологів та професіоналів тотожних спеціальностей привертає до себе соціальна та психологічна інтерпретація жінки у літературі. Феміністичні теми розглядали у своїх роботах такі науковці як Людмила Буряк у своїй статті «Образ жінки в українській гуманістиці»[2], Юн Ок Джонг та Йоланда Дрейєр у роботі «Жіноча видимість через призму корейської літератури: феміністична теологічна критика»[15], Любов Томчук «Жіноча проза як дзеркало»[12]. В

українському науковому товаристві на сучасному етапі цю проблематику активно розвивають Віра Агеєва («Жінка в повоєнній прозі: парад стереотипів», «Жіночий простір: Феміністичний дискурс українського модернізму»), Тамара Гундорова (у своїй книзі «FEMINA MELANCHOLICA. Стать і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської»[4]) , та багато інших науковців. У Кореї вивченням теми жінки займаються такі науковці як Кім Хві Джу у своїй дисертації «Дослідження способу існування жіночих образів - зосередження на корейських романах раннього модерного періоду»[19].

Виходячи з вищесказаного **темою** курсової роботи є «Порівняльна характеристика ролі жінки у суспільстві (на основі корейської і української літератури)».

Метою курсової роботи є дослідження ролі жінки в українському та корейському суспільствах та порівняльний аналіз ролі жінки на основі художньої літератури.

Завдання даної курсової роботи:

- визначити загальну тенденцію репрезентації жінки у літературі
- визначити роль жінки у творах «Вегетаріанка» та «5 хвилин ніжності»
- порівняльний аналіз ролі жінки у суспільстві на основі матеріалів дослідження.

Об'єктом нашого дослідження є роль жінки у суспільстві.

Предметом нашого дослідження є корейська та українська художня література.

Матеріалом дослідження є:

- «Вегетаріанка», авторка Хан Канг
- «5 хвилин ніжності», авторка Євгенія Кононенко

Для вирішення задач даної курсової роботи були використані такі **методи** дослідження: описовий метод (для пояснення основних понять), метод аналізу (для визначення суті тексту, встановлення основних особливостей ролі жінки), метод порівняльного аналізу (для встановлення

основних відмінностей та схожостей ролі жінки в українській та корейській літературі)

Практичним значенням даної роботи є можливість використання результатів дослідження у особистому вивченні теми жіночої ролі у суспільстві, у вивченні теми фемінізму, у вивченні української та корейської культур, також у створенні рефератів, доповідей, лекцій у таких галузях науки як: культурологія, соціологія, психологія тощо.

Науковою новизною даної роботи є визначення ролей жінки саме у корейській літературі, яка не є популярним напрямком аналізу сучасних українських літературознавців та філологів.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, 2 розділів, підпунктів до розділів, висновків до розділів, загальних висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1 Репрезентація жінки у художній літературі

Цей розділ присвячений теоретичному вивченню репрезентації жінок в українській та корейській літературі. Ми розглянемо основні ролі жінки у літературі, на основі, яких ми зможемо проаналізувати та визначити основні ролі жінки у суспільстві у сучасній художній літературі представлений у другому практичному розділі цієї курсової роботи.

1.1. Жінки в українській художній літературі

Сучасна українська гуманітаристика, що включає широке поле історії, літератури та літературної критики, продовжуючи фемінологічні традиції другої половини XIX - початку XX ст., розглядає жінку під новим кутом зору, відповідно до культурно-соціальних трансформацій та модерної рецепції її як самодостатньої особистості [2, 116].

За словами кандидата філологічних наук Любові Томчук протягом тривалого часу жіноча присутність становить собою невід'ємну рису в українській культурі.[12, 79] Для різних історичних періодів характерна постійна трансформація ролі та образу жінки в українському й світовому суспільстві. Українська жінка у сучасному суспільстві сильно відрізняється від своїх предків, вона має більше свободи, самоорганізації, впевнена у собі, має доступ до всебічного розвитку, наділена сильним характером та спроможна досягти успіху у підйомі по кар'єрній сходінці. [7, 96]

У своїй статті доктор філологічних наук Ольга Башкірова зазначила, що тільки повністю розуміючи контекст культурної ситуації початку XXI століття, можна осягнути особливості українського письменства того часу, а саме художню репрезентацію жінки. [1, 75] Такої самої думки притримується Олена Покунь, а саме, що питання гендерної рівності та його актуалізація напряду пов'язана зі змінами, що відбулися наприкінці XX століття в українському суспільстві. Реформи, які торкнулись всіх сфер життя, перебудова державної системи та державотворення сприяли розвитку

національної постмодерної культури, що є тотожним до революції, а також і революції свідомості. [11, 130]. Нова модель сучасної жіночої поведінки стає сильнішою та незалежною в сьогоdnішньому капіталістичному, добре розвиненому, соціальному й морально-етичному суспільстві. За словами Ю. Коваленко особистість, яка формується під впливом соціальних обставин, в такій самій мірі формує й суспільство [7, 96].

За словами дослідниці Олени Покунь, при аналізі питання фемінних стереотипів в українській культурі, так чи інакше дослідники стикаються із досить суперечливим образом жінки-берегині. Під впливом націоналістичних ідей цей романтичний символ дівочтва трактується помилково, тобто часто нехтується його історична компонента, реальний зміст. Зазначена проблема побічно висвітлювалась у працях вітчизняних дослідників, але єдиної моделі пояснення феномену берегинства так і не було створено [11, 131]

Завдяки аналізу у своїй статті І. В. Кукуленко-Лук'янець виділила три основоположні образи жінки у літературі, на основі своїйспроможності побудови власного світу навколо себе. Перший образ це жінки з великою здатністю до створення свого життєвого простору, до цієї групи відносяться жінки андрогенного типу особистості. Другий образ – це жінки індеферентні, пасивні, схильні плити за течією та не робити нічого, не прикладати зусиль, за для отримання необхідного досвіду, це жінки з переважаючими фемінними ознаками. Третій це образ жінок з часто вираженою тенденцією до саморуйнування, яка була сформована ще у дитинстві та проявляється протягом всього життя жінки[9, 554]

Коноваленко у своїй статті надала описи основних жіночих ролей у сучасному суспільстві [7, 98]. Перший образ жінки це жінка-берегиня – матріарх, у якого в пріоритеті материнство та виконання репродуктивних функцій. Ця роль є романтизованою та активно використовується публіцистами, письменниками та громадськими діячами, популяризація цього образу витісняє батька на задній план, він існує лише формально. Ще один образ української жінки це жінка-Барбі. Дівчина з дуже гарною

зовнішністю, нарцистичною особистістю, у якої є головна ціль, а саме – знайти свого «власника» багатого, впливового чоловіка. Наступний образ, який описує Коноваленко це ділова жінка, вона годувальниця, економічно незалежна підприємниця або директор. Присвячує себе кар'єрі, але при цьому залишає собі час виконувати роль жінки і матері. Деякі образи можуть перетворюватись, об'єднуватись, змінюватись під впливом швидкого розвитку світової культури та еволюції світового суспільства.

Природно, що перші прояви фемінізму як інтелектуальної течії, зароджуються і формуються в Україні в межах західноукраїнського простору, який був, хоч і провінційною, але все ж таки складовою частиною Австро-Угорщини [2, 112]

Згідно статті Подлісецької у творах «Над морем» Лесі Українки та «Природа» Ольги Кобилянської одною з головних жіночих ролей є жінка, у якої настільки сильне незалежне начало, що іноді домінує над чоловіками, також саме ці авторки стали представниками «нової жіночої літератури» [10, 189]. Феміністичні твори Лесі Українки, Ольги Кобилянської та Олени Пчілки перевернули патріархальні стереотипи, лібералізували та своєю прогресивністю інтелектуалізували українську культуру [2, 114]. На зображенні інтелігентної, «нової жінки» ніби спеціалізуються Наталя Кобринська, Ольга Кобилянська, Леся Українка Христина Алчевська, Анна Павлик, Софія Морачевська, їм властиві були свобода і гострота почуттів, прагнення до творчої й громадської самореалізації. Стосунки між чоловіками та жінками, жіноча дружба, розвиток жінки – ці та інші проблеми цікавлять письменниць. Просвітительській діяльності жінки надають велике значення. І поряд з літературною працею вони виявляють свої педагогічні здібності. Тому в їхніх творах фігурує образ вчителя і висвітлюються проблеми, пов'язані з освітою. Це в першу чергу навчання нерідною мовою, некомпетентність і нахабність інспекторів, нужденні умови сільських вчителів [13, 155]

За словами Олени Ходюк Леся Українка по-своєму трактує жіночу свободу. Для неї це не лише рівні права чоловіків і жінок, за які боролись феміністки старшого покоління, для неї важливіша внутрішня свобода кожної людини. Кассандрина прозорливість вела її дорогами творчості. Вона відбулась як особистість – змогла самовиразитись, згоряючи у творчості. Але саме творчість наповнювала її духовною силою. Могутній дух цієї жінки постійно перемагав знесилене тіло. Створений нею образ Мавки – образ повної свободи – недосяжна мрія людини. Адже людина не може позбавитися власного тіла, яким би воно тягарем не лягало на душу [13, 155].

У своїй монографії Тамара Гундорова описує, що у розвитку української на той час сучасної свідомості кінця ІХ - першої половини ХХ століття, гендерна символіка та гендерна влада відіграють важливу роль. Вона зазначає, що традиційне народницьке та романтичне поняття «народности» має жіночий символізм, починаючи ще з Тараса Шевченка. За її словами навіть сучасний український націоналізм активно використовує значення статі, а саме її десакаралізованими та принизливими кодами. Також, крім Шевченка, у творах літератури таких українських письменників як Пантелеймон Куліш та Василя Пачовського можна зустріти трактування жіночого сексуального начала у контексті національної зради [4, 222].

1.2. Жінки у корейській художній літературі

У традиційному корейському суспільстві життя жінок було обмежено територією їх будинку будинку. З юних років жінки повинні були засвоїти конфуціанські чесноти покірності та витримки, щоб підготуватися до своїх майбутніх ролей дружини та матері. Попри те, що жінки були позбавлені будь-якої можливості брати участь в управлінні великою родиною, жінки все ж відігравали важливу роль у сім'ї. Вони підтримували рід живим. Жінки були невидимими, безмовними, безіменними, і в домодерну епоху до них ставилися як до другорядних членів родини [5, 453].

У корейському міфі про створення Корейської держави ведмедиця, яка перетворилась на жінку по імені Уньо, стала праматір'ю всіх корейців, вона народила засновника Корейської держави Дангуна. Згідно зі статтею авторів Кім Ок Джон і Йоланди Дреєр, статус жінки, відображений у цьому корейському міфі досить складний. Уньо пережила труднощі й народила сина, який був першим предком всіх корейців. Через цей міф підкреслюється, що жінки повинні терпіти страждання. Оскільки Уньо представляє всіх корейських жінок, історія вчить дівчат бути слухняними без нарікань. Після появи Дангуна, сина, який правив Кореєю, його мати Уньо просто зникає з історії. Уньо була лише актором другого плану. Так само як і всі корейські жінки. Після заміжжя жінки втрачають імена. Їх особистість зникає. Вони стають «чиєюсь дружиною», «чиєюсь невісткою», «чиєюсь матір'ю». Це зникнення ідентичності та імені свідчить про те, що їхня роль є другорядною. Роль і головна функція жінки – народити дитину, бажано сина. Це переконання призвело до того, що корейські жінки довго залишалися вдома та не намагалися стати незалежними. Міф про походження корейців висвітлює погляди, які часто транслиують корейськими жінками як бажані: витривалість, слухняність, жіноча непомітність і другорядна роль жінки. [5, 459].

Жіночі персонажі класичних романів повинні були мати особливу красу або видатний талант, щоб вижити, а в новітні часи вони постали в ролі підтримуючих чоловіків на периферії національних сюжетів і називалися «дружиною» замість генералів чи героїв. Жіночі персонажі були віднесені до категорії сім'ї і не забезпечували справжньої приватної сфери, тобто простору з самосвідомістю [19, 134].

Навіть якщо вчинки жіночих персонажів мають героїчну природу, жіночі персонажі в романі розвиваються в фіксованому упередженні бути лиш «дружиною» певної родини. Незалежно від героїчності самого вчинку, жіночі персонажі природно й традиційно асоціювалися з тільки «сімейною спільнотою» і фіксувалися тільки таким образом, і оскільки ніхто не

заперечував цьому, жінок поза домом вважали чужинцями. Незважаючи на відсутність титулу, який би можна було нагородити жінку-героя, це результат сприйняття «жінки» не як особистості, а лиш як частини сім'ї. Таким чином, жінки, які існують у категорії соціальної спільноти чи держави, а не як частина сім'ї, розглядаються як незнайомі суб'єкти в літературі. [19,125]

Висновки до Розділу 1

У цьому розділі ми дослідили теоретичні питання ролі жінки у суспільстві на основі літератури. Ми розкрили загальні тенденції репрезентації жінки у літературі, що включало в себе визначення основних ролей жіночих персонажів, визначення положення жіночої писемності та жіночих персонажів в історичному контексті, підсумування деяких історичних даних.

Жінки в українській художній літературі були представлені по різному. Письменниками чоловіками у 18-19 столітті, жіноча сексуальність представлялась у контексті національної зради. Тоді як жінки письменниці навпаки, розвивали ліберальні та модерні погляди сильної інтелігентної жінки. Ми надали приклади жіночих ролей у суспільстві на основі статті Коваленко та статті І. В. Кукуленко-Лук'янець.

Роль жінки у корейській літературі доволі сумна. Починаючи з ранніх міфів до літератури 20-го століття, жінка мала образ лише як другорядний персонаж. Вона була «чиєюсь дочкою», «чиєюсь матір'ю», «чиєюсь дружиною». Жінки ніколи не були головними героями творів, а якщо були, то лиш для того, щоб народити на світ та виховати сина, який потім візьме на

себе головну роль. Корейська жінка не мала ніякої ролі крім жінки-берегині.
Корейська жінка не мала індивідуальності

РОЗДІЛ 2 Аналіз та порівняння ролі жінки на основі літератури

Цей розділ ми присвятили аналізу ролі жінки на основі художніх творів української та корейської літератури та порівнянню цих ролей. Представлені літературні твори відносяться до української та корейської сучасної художньої літератури. Її особливістю є те, що обидва тексти написані авторками, які у своїх творах не раз піднімали феміністичну тематику. Наприклад, основною темою авторки Євгенії Кононенко є становлення «інтелігентної жінки», яка прагне незалежності, знаходячись у патріархальному світі 90-х років, її особисті стосунки та події у її житті загалом[3, 65]

2.1. Роль жінки у оповіданні «5 хвилин ніжності» Євгенії Кононенко

Оповідання починається з опису маршруту, який повинна пройти головна героїня, щоб дістатися точки призначення, а саме – будинку її коханця. Його помешкання знаходиться на краю великого міста, і згідно опису дороги, туди шлях є не дуже безпечним та коротким. Як описує автор це був «справжній край світу», дорога була нелегка та мала дві пересадки у забитих людьми автобусах: «По п'ять хвилин ніжності треба було їхати на край світу з двома пересадками. Спочатку метром. Потім в автобусі. А далі маршрутне таксі. Його будинок стояв біля самої траси. Він був останнім у ряду однакових дев'ятиповерхівок»[8]. Тобто, з першого ж абзацу можна зробити маленький висновок, що головний жіночий персонаж готова пожертвувати своїм часом та безпекою, за для уявної, можна сказати не гарантованої, ніжності від чоловіка.

Головна героїня вирішила не чекати другого автобусу в довжелезній черзі та вирішила піти до дев'ятиповерхового будинку коханця пішки, уздовж траси. Не дивлячись на те, що вже темніло, що дорога займала

двадцять хвилин та проходила через не дуже безпечну для пішоходів дорогу, вона вирушила пішки: «Треба йти пішки, звідси вже недалеко. Хвилин двадцять ходу. Їхати дві-три хвилини. Але ж скільки чекати! Треба рушати пішки! Вже темніє! Простоявши в черзі, вона може опинитися в потрібному місці вже після дев'ятої»[8]

Жінка була дуже схвильована зустріччю зі своїм коханцем. На його ж перший виклик, вона одразу поїхала до нього: «Він подзвонив і сказав, що до дев'ятої буде вдома сам, і, якби в неї раптом були вільні п'ять хвилин і вона раптом опинилася в його районі, він радо почастивав би її білим мартіні й чорними оливками, але він не може запрошувати її так далеко, це тільки в тому разі, якщо вона раптом випадково опиниться десь поблизу. Ті запрошення були нечастими»[8] Хоча сама собі вона каже, що її ніхто не змушував, це був її вибір та вона там опиниться начебто ненароком, проїхавши пів міста до «краю світу». З цього можна зробити висновок, що скоріше за все – це самотня жінка, у якої в житті із спілкування є тільки її робота та цей самий коханець. Те як сильно вона була рада його дзвінку, показує, що вона голодна за звичайним ніжним спілкуванням, і для п'яти хвилин ласки, готова підірватись з місця і понестись у іншу частину міста.

Під час її «прогулянки» по трасі, стався жахливий інцидент. Чоловіки на підпитку запахнули її до себе у автомобіль та повезли у напрямку від міста. Емоції та думки головної героїні досить дивні, як для людини, яка потрапила у таку ситуацію: «... вона ще за інерцією продовжує думати, яку неймовірну ціну щоразу платить вона за ті п'ять хвилин ніжності, котрі зрідка дарує їй доля»[8]. Також жінка думала, що немає сенсу ні кричати, ні випрочуватись і захотіла подивитись на свій годинник, перевірити скільки часу залишилось до дев'яти годин вечора, але все ж таки сама собі вона задала питання, з яких можна зробити висновок, що вона все таки розуміє, що її дії, а саме – поїздка на край міста за для п'яти хвилин ласки є дивною: «Чому жінки такі дурні? Чому я не шкодую за загубленим життям? Чому шкодую лише за неотриманою ніжністю?» [8]

Головіні героїні пощастило – за крадіями слідувала інша машина. Два чоловіки з другої машину врізались у першу, де перебувала жінка, автомобілі зупинились і пасажери-чоловіки почали свої агресивні діалоги. Головна героїня вирвалася з рук своїх крадіїв, забрала, як вона думала, свою сумочку і побігла у сторону траси. Там її підібрав чоловік на своєму автомобілі і вона попросила його довести її до дев'ятиповерхівок. Жінка захотіла розрахуватись з чоловіком, і тоді зрозуміла, що її особиста сумочка залишилась висіти у неї на плечі, а вихватила у крадіїв вона чужу сумку набиту грошима та деякою декоративною косметикою. Потім при зустрічі з коханцем, він їй сказав, що ці гроші це їй як моральна компенсація за те, що вона пережила: «Сама доля дає їй матеріальну компенсацію за моральні збитки»[8].

Коли вона підійшла до тих самих багатопверхових будинків на краю міста, вже була майже десята вечора, але вона все ж вирішила зателефонувати до його квартири. Вона зробила дзвінок, попросила його, їй відповіли, що він вже спить. Вона зателефонувала вдруге, і на цей раз взяв слухавку чоловік, вона коротко розповіла що з нею сталося і він вийшов до неї. Автор нам не каже статі того («Їй кажуть, що він уже ліг спати»[8]), хто перший раз відповів на дзвінок, але ми можемо припустити, що це була дружина, яка все знає про походеньки свого чоловіка.

Те як веде себе коханець по відношенню до головної героїні, можна дійсно назвати ніжним відношенням. Він її обійняв, поцілував чоло, у його діях та словах можна побачити та почути хвилювання та турботу про його коханку. Але слова та думки жінки були прикуті не до небезпечної події, яка сталася з нею, а до слів її коханця, що він більше не запрошуватиме її в таку далечінь увечері: «Їй стало боляче. Навіщо вона скаржилася йому на цих покидьків? Чому не виїхала звідси самотужки? Врешті-решт, усе закінчилося добре. Звичайно, кінець міг бути не таким щасливим. Але все сталося саме так...Навіщо було демонструвати йому свою бабську слабкість?»[8]

Можна також зробити висновок, що відносини між головною героїнею та чоловіком, були виключно як у коханців. Чоловік зраджував своїй дружині з цією жінкою, що зазвичай не вписується у морально етичні принципи сучасної жінки, а саме – бути частиною обману та другим варіантом для свого коханого. Жінку влаштовували їхні вкрай рідкі п'ятихвилинні зустрічі («Ті запрошення були нечастими»[8]), вона завжди віддано йшла на побачення з ним.

Отже, на основі вище наданих прикладів з твору, можна зробити такі висновки: головна героїня, через свою самотність, ризикуючи собою вирушила, можна сказати, на самий край світу за своїми «5 хвилинами ніжності» від одруженого чоловіка. Це оповідання доволі добре характеризує наш сучасний світ та життя в урбанізованому суспільстві, коли жінка(тут головна героїня) не дозволяє собі іноді бути слабою, а лиш дає собі право відчувати якісь швидкоплинні моменти своєї делікатної природи. Навіть коли головну героїню майже згвалтували, вона не думала про себе та своє життя, а лиш мала на думці лишень свої втрачені хвилини «ласки». Наприкінці твору вона виглядала більш схвильованою зустріччю зі своїм коханцем, ніж від майже свого згвалтування чи вбивства.

З вище наданих цитат і фактів можна зробити висновок, що на основі цього оповідання основна роль головної героїні, це два контрастні образи – жінка-жертва та сучасна жінка. Якості сучасної жінки, які має головна героїня – незалежність(забезпечує себе, живе сама, «сама вирішує свої справи»[8]), самостійність (право вибору своїх дій, думок), але також самотність, яка перетворюється у нездорову відчайдушність у прагненні до любові, якої їй не вистачає («Завжди любила повторювати, що від чоловіка їй потрібні тільки п'ять хвилин ніжності. І найстрашніше – залишитися без них» [8]). Як жінку-жертву, головну героїню можна охарактеризувати як жертва сучасного урбаністичного простору та соціуму, своїх, у якомусь, плані нереалізованих почуттів та думки про те, що так звану «ніжність»

можна отримати лише від іншої людини, що вводить жінку у залежність від її коханця.

2.2. Роль жінки у книзі «Вегетаріанка» Хан Канг

У даному підрозділі представлений виконаний нами аналіз тексту твору, на основі якого ми визначили основні ролі жінки у книзі «Вегетаріанка» авторки Хан. Книга складається з трьох частин, оповідання ведеться від першої особи, які знають головну героїню особисто. Перша частина називається Вегетаріанка, її розповідає нам її чоловік. Друга частина книги називається Монгольська пляма, там ми можемо побачити думки чоловіка старшої сестри головної героїні. Остання, третя, частина називається Полум'я дерев, оповідання ведеться від лиця старшої сестри. Впродовж всього твору ми бачимо відношення цих людей до морального і психічного стану головної героїні.

Книга починається з розповіді чоловіка про свою дружину, головну героїню по імені Йонхе. Він описує її як дівчину абсолютно звичайної зовнішності: середній зріст, середня довжина волосся, очі як у всіх та трохи виступаючі скули. Абсолютно нейтральний стиль одягу, наче вона боїться виразити свою індивідуальність та загалом у ній, за його словами, при першому знайомстві, він не знайшов нічого привабливого. У неї був скромний характер та відсутність будь-яких недоліків чи особливостей: «...саме тому вона стала моєю дружиною»[6]. За його словами, за для цих стосунків він не намагався створити вигляд успішного та привабливого чоловіка та йому було все одно на «живіт, який став випирати ще до тридцяти, на тонкі руки і ноги, які не хотіли обростати м'язами, не дивлячись на всі спроби, та на маленький член - джерела мого таємного комплексу неповноцінності»[6]. Тобто по факту, за його словами, дружина йому і не була потрібна, він хотів мати біля себе жінку за для нормальної картинки у соціумі, щоб не виділятись. Вона була для нього «зручною» - не мала

яскраво виражених особливосте, не відрізнялась ні чим від інших людей, мала нейтральний характер: «...вона без жодної метушні виконувала обов'язки звичайної дружини» [6].

Коли чоловік Йонхе знайшов її перед холодильником посеред ночі, він хоч і подумав, що це дивно, але особливої уваги не звернув на це. Коли дружина викинула з квартири всі продукти тваринного походження і сказала, що стала вегетаріанкою після того, що побачила у вісні, чоловік не дуже сильно переживав, хоча звернув увагу, що вона стала виглядати гірше: «З кожним днем вона стає худішою. І без того виступаючі вилиці некрасиво загострилися. Без косметики шкіра виглядала бляклою, як у хворого» [6]. «Навіть якщо її здоров'я справді викликало побоювання, я не збирався звертатися за допомогою до консультантів або розпочинати лікування, як це роблять усі...Слово честі, я зовсім не був готовий до цих її дивацтв»[6] – основуючись на ці слова, можна зробити висновок, що йому на неї було все одно, вона лиш виконувала роль дружини біля чоловіка.

Чоловіка Йонхе запросили у ресторан його керівники з фірми, зустріч була з дружинами. «Та й губи у тебе! Ти що, без макіяжу?» [6] - так відреагував він на хворобливий вигляд жінки, яка зібралася йти з ним, після цих слів вона нанесла помаду і стала виглядати свіжіше. По дорозі у ресторан вони не говорили: «Всю дорогу вона мовчала, але я вже звик до цього і ні про що не переймався. Це добре, що багато не базікає, і взагалі людям у віці подобаються такі жінки»[6]. З цієї цитати можна зрозуміти, що Йонхе виконує роль зручної жінки. Під час обіду з колегами, вони помітили, що Йонхе не їсть страв з морепродуктами та м'ясом та почали між собою діалог на цю тему. Чоловік ніяк не підтримав свою дружину, він лиш відчував відразу та стид. Також у книзі були епізоди згвалтування Йонхе чоловіком, коли він п'яний повертався з роботи і брав її силою, він тоді порівнював свою жінку з жінками для втіхи(жінки, яких використовували для сексуального контакту, під час окупації Японською Імперією на територіях Китаю, Кореї та інших країн Азії). Чоловік Йонхе виправдовував це так:

«...Але мого віку чоловікові, який звик регулярно займатися сексом із дружиною, нехай навіть без особливих почуттів, терпіти тривалу відсутність сексу дуже нелегко»[6].

Вже пройшло кілька місяців від зміни дієти Йонхе, чоловік вирішує зателефонувати її сім'ї, розповісти про цю проблему та, щоб вони змусили її змінити думку та знову почати їсти м'ясо. Батька Йонхе почувши такі неприємні новини, вирішив зателефонувати своїй середній дочці вперше за багато років, за словами чоловіка це була їх перша телефонна розмова за весь час його шлюбу з Йонхе. У розмові батько агресивно говорить до дочки: «- Ти що там твориш? Про себе тільки думаєш. А що має робити твій чоловік? Він же у самому розквіті сил!»[6]. Тобто навіть батька не цікавить причина переходу на вегетаріанство його дочки, він більше турбується про психологічний стан свого зятя, який може зіпсуватись через «незручну» дружину. Чоловік Йонхе вибачається перед батьком, але він каже, що він це той хто повинен вибачитись, за свою дочку. «Таке від патріархального тестя я почув уперше за всі п'ять років, що знав його, і дуже здивувався» [6] - такі були думки у чоловіка. Також Йонхе колись розповідала чоловіку, що батько бив її до сімнадцяти років, тому така його поведінка здавалася ще дивнішою.

У сім'ї було новосілля і це вирішили зробити це нагодою для першої за кілька років зустрічі всією сім'єю. Були присутні батьки, брат із жінкою та сестри з чоловіками. Під час трапези на столі стояли страви, які включали в себе продукти тваринного походження, тобто Йонхе нічого не їла. Кожен м'яко старався вмовити її з'їсти хоча б щось, але у батька увірвалося терпіння: він кілька разів вдарив середню дочку по обличчю та насильно намагався накормити м'ясом, його намагались зупинити мати та сестра, але все одно у нього вийшло відкрити Йонхе рот та засунути шматок їжі. Це все супроводжувалося словами родичів: «Тобі все одно, що каже батько? Сказано тобі їсти, отже, треба їсти» [6], «Сестро, спробуй з'їсти. Адже це просто – сказати «так» і зробити вигляд, що їси. Ну чому ти так поводишься перед батьком?» [6]. Тобто свідомо відмова дорослої жінки від вживання

якоїсь їжі не може бути причиною відмовити батьку, тому що це буде неповагою до нього та його слів. Йонхе виплюнула м'ясо на підлогу, побігла на кухню та взяла ніж, вона порізала собі руку та втратила свідомість, потім її відвезли до лікарні. «Теща все поривалася їхати до лікарні, але, за словами брата сестри, він заборонив їй навіть думати про це» [6]- мати хотіла поїхати у лікарню за своєю донькою, але батько заборонив їй це робити. Можна зробити висновок, що так звана честь батька важливіша за життя його доньки. « - Ваш батько аж надто погарячкував. Як можна бити доньку прямо перед зятем? Він і раніше дозволяв собі таке?» [6], « - Те, що він вирішив силою змусити її їсти м'ясо, звичайно це занадто, але чому сестра так завзято чинила опір? І ніж чогось схопила... Я вперше в житті бачила таке. Не знаю, як тепер дивитися їй у вічі» [6] - так родичі відреагували на ситуацію в цілому. За їх словами можна зробити висновок, що на їх думку вдарити дочку можна, але робити це перед зятем - вже занадто; і те що доросла самотійна дитина відмовилась робити, те, що їй наказав батько – це також є неповагою. Тобто жінка у цій ситуації є нижчою ніж чоловік, вона повинна прислухатись до кожної думки чоловіка із своєї сім'ї і робити так як їй кажуть, тобто бути «зручною» для суспільства. «Мене нудило від цього. Уся ця ситуація була мені гидка...Мене охопила ненависть до дружини, і це почуття було сильнішим за страх і розгубленість» [6] , «Виписка з лікарні означає, що мені доведеться жити разом із цією дивною та страшною жінкою в одній квартирі. Мені це було важко прийняти» [6] - такі думки має чоловік, щодо вище описаної ситуації. Можемо зробити висновок, що чоловіку не потрібна жінка, яка має проблеми, Йонхе його влаштовувала лиш тоді, коли вона була така як всі – звичайною і ніяк не виділялась. Вона стала «незручною» - значить не потрібною.

Друга частина книги під назвою Монгольська пляма розповідається від обличчя чоловіка старшої сестри головної героїні. Чоловік старшої сестри Йонхе має творчу професію, тому доходу в сім'ю він майже не приносить. Інхе має свій магазин косметики, де до народження дитини працювала сама,

а зараз вона найняла продавчиню і по ночам веде бухгалтерію. Чоловік майже не приділяє уваги та часу для сім'ї, хоча Інхе і працює і заробляє більше ніж він: «Через це дружину ніколи не покидала вдома, хоча по своїй природі вона була терплячою жінкою. Виділити їй один день на тиждень, неділю - це було чи не єдине прохання її до нього» [6]. «Якою би дружина не була зайнятою, обережна та завбачливою, вона ніколи не дозволяла собі першою закінчити розмову» [6] - з цієї цитати можемо зрозуміти, що Інхе ставила себе нижче свого чоловіка, також впродовж всіх їхніх діалогів, вона до нього зверталася формально на «Ви». «Характер дружини, ця її готовність до покірності, цей осад від покірності, що смутком лежить на її серці, – все це душило його. Він не міг не знати позитивних якостей дружини, не міг не знати, як відчайдушно вона намагається зрозуміти його, намагається оточити турботою. Не міг він не знати і про те, що він сам, навпаки, людина егоцентрична і безвідповідальна. Але навіть зараз, у цю мить, попри здоровий глузд йому хотілося думати, що витримка і добрі наміри дружини не дають йому дихати і це через них він поводить себе ще гірше» [6] - ми тут можемо прослідкувати зневажливе відношення чоловіка до Інхе, розуміючи, що вона фінансово забезпечує всю родину, готова бути покірною та зручною дружиною, готова зрозуміти всі його мінуси та проблеми, чоловік і не думає щось змінювати: допомагати, більше проводити часу з дружиною та сином. Йому зручно жити із жінкою, яка взяла відповідальність за всю сім'ю.

У другому розділі також розповідають про те, що у цій ситуації, жертвою є не Йонхе, а її чоловік: «Пролежавши у відділенні психіатрії кілька місяців, вона виписалася і, поки всі родичі хором втішали її чоловіка, який заявив, що спільне життя з нею його теж зажене у лікарню, приїхала пожити до них», «- Тільки не вважайте мене негідником. Усі, кого не спитай, головним постраждалим назвуть саме мене»[6]. Можна зробити висновок, що персонажі не вважають психічний стан Йонхе чимось серйозним, а лиш думають про те, як себе буде почувати після цього її чоловік. І у цій ситуації єдиною хто по справжньому був на стороні Йонхе була Інхе, далі цитата від

особи чоловіка Інхе: «Не погодитися з цими словами(репліка чоловіка Йонхе про те, що він жертва) він не міг, тому тримався нейтралітету, на відміну від дружини. Та благала зятя почекати з офіційним розлученням і подивитися, що буде далі, але у відповідь отримала лише байдужу відмову»[6].

Вся друга частина книги йдеться від лиця чоловіка Інхе, у ній він фантазує щодо Йонхе, порівнюючи її зі старшою сестрою, він у ній, на відміну від колишнього чоловіка, бачив дуже привабливу жінку, хоча Інхе по стандартам суспільства була більш гарною та більш успішною. Не дивлячись на нестабільний психічний стан молодшої сестри, він вирішує запропонувати їй знятися у своєму арт-фільмі, де він на камеру буде розмальовувати її оголене тіло. Жінка погодилась, при цьому не виявляючи ніяких емоцій. Після зйомок, чоловік пропонує їй знятися ще раз, але вже з чоловіком. Вона також погодилась, тому що за її словами, квіти на її тілі, які вона не змивала, допомагають позбутись поганих снів: «Все нормально, – сказав він сам собі. – Якщо вона така, то є шанс, що дозволить. І, можливо, дозволить все»[6]. Еротичні зйомки з чоловіком зазнали невдачі, чоловік Інхе запропонував головній героїні знятися разом. Вона згодилась це зробити, тільки якщо і він буде мати розмальоване тіло. Всі репліки та дії Йонхе у цій частині книги є великим червоним прапором, який майорить над нами, показуючи, що це поведінка не здорової людини, що вона потребує допомоги. І при цьому чоловік, який був абсолютно адекватний(як виявилось потім за підтвердженням лікарів), скористався її тілом за для своїх еротичних та творчих фантазій, розуміючи у якому стані знаходиться її психіка. Також він не зважав на моральні та етичні принципи – мав статевий контакт із хворою сестрою жінки, яку буквально кілька місяців тому виписали із психіатричного закладу. Тут ми можемо зробити висновок, що Йонхе виступає у ролі жінки-жертви: вона будучи у вразливому стані, була згвалтована своїм чоловіком та чоловіком сестри.

У третій частині під назвою Полум'я дерев розповідь ведеться від лиця Інхе. Остання частина наповнена рефлексією старшої сестри щодо своєї

особистості, вона ставить під питання свої фундаментальні рішення, прийняті нею у минулому – одруження, особистісні та родинні стосунки: «...все це сталося через те, що він здався їй зовсім беззахисним, недоглянутим, і це почуття змусило її забути про всі бар'єри між чоловіком і жінкою. З того самого дня вона хотіла лише одного – самотужки влаштувати йому таке життя, щоб він міг відпочивати. Однак, незважаючи на її щирі турботу, прагнення захистити його від усіх проблем, він і після одруження, як і раніше, виглядав стомленим. Завжди зайнятий роботою, в рідкісний час, коли знаходився вдома, він здавався постояльцем готелю, замкнутим і холодним» [6] - у цій цитаті ми можемо прослідкувати, як у особистих стосунках Інхе із самого початку взяла на себе роль матері, можливо вона так зробила – тому що, це єдиний прояв любові та турботи, який вона знала, тому що так само вона ставилась до своєї молодшої сестри у дитинстві, яка завжди опинялась у більш скрутному становищі порівняно з Інхе.

У третій частині книги Йонхе перебуває у психіатричній приватній клініці. Інхе єдина хто оплачує рахунки за клініку та приїжджає провідати сестру. «З самого дитинства, коли вони жили в батьківському домі, по черзі одержуючи ляпаси від гарячого на руку батька, Йонхе була для неї єдиною людиною, за якою весь час слід було наглядати, і вона несла за неї відповідальність, огорнувши турботою схоже на материнську любов» [6]- так описує автор їх ніжні стосунки. Інхе із самого дитинства про когось турбувалась та брала за них відповідальність, тому її роль у відносинах із сестрою можна охарактеризувати як материнську. Навіть наприкінці книги, коли Йонхе вже має діагноз шизофренія, нічого не їсть, ні з ким не розмовляє, вона намагається своїми словами вмовити молодшу сестру стати на вірний шлях і почати вживати їжу. Лікарі прийняли рішення кормити Йонхе через трубку, яка йде у шлунок через ніс; Йонхе настільки сильно чинила опір, що Інхе навіть засумнівалась, що вона має якісь психічні розлади. Вся сцена супроводжувалась думками Інхе, які були наповнені переживанням та турботою за сестру. Остання сцена книги, де Йонхе везуть

у центральну столичну лікарню, нам показує, що не дивлячись ні на що, старша сестра завжди буде поряд і підтримає її.

У даному підрозділі ми проаналізувати текст книги «Вегетаріанка» та прийшли до висновку, що основні ролі жінки у суспільстві на основі цього твору – є жінка-берегиня, жінка-жертва та «зручна» жінка. Жінка-берегиня тут це старша сестра головної героїні. З самого дитинства вона піклувалась про свою молодшу сестру, як про свою дочку. Саме старша сестра захищала Йонхе від батька, який її бив у дитинстві та у дорослому віці, коли силою кормив м'ясом. Коли у молодшої сестри з'явилися явні психічні проблеми, Інхе була єдиною людиною, яка підтримувала її, навіть після того, як батьки, брат та чоловік Йонхе відмовилися від неї та після того, як вона розлучилася з чоловіком, який їй зрадив з молодшою сестрою та якого вона забезпечувала, ще коли вони були разом. Жінка-жертва це Йонхе. Скориставшись її вразливим психічним станом, вона була зґвалтована колишнім чоловіком та колишнім чоловіком старшої сестри. Не зважаючи на очевидні депресивні стани та епізоди головної героїні, для її сім'ї було важливіше те як вони виглядають зі сторони: чи не буде соромно її чоловіку через таку жінку, чи не пристидить дочка свого батька. Роль «зручної» жінки мають обидві сестри, коли Йонхе вийшла заміж за чоловіка, якому вона була не потрібна та, який її не поважав, та Інхе, яка заробляла гроші, щоб забезпечити сина та чоловіка, який був «творчою» людиною, не поповнював сімейний бюджет та відносився до неї максимально холодно.

2.3 Порівняння ролі жінки в українській і корейській літературі на основі оповідання «5 хвилин ніжності» та «Вегетаріанка»

На основі вище представленого аналізу, ми можемо порівняти основні ролі жінки у суспільстві на основі української та корейської літератури.

У проаналізованій нами українській літературі роль жінки у суспільстві представлена у двох образах – жінки-жертви та сучасної жінки. У корейській

літературі ми знайшли три ролі жінки – жінка-берегиня, жінка-жертва та «зручна» жінка. Ми можемо побачити, що у корейській і в українській літературі одна роль збігається, а саме – роль жінки-жертви. Варто зазначити, хоч у творі «5 хвилин ніжності» не представлена роль жінки-берегині, вона часто зустрічається в українській літературі ІХХ-ХХ століть[11]. Роль «зручної» жінки та роль сучасної жінки можна охарактеризувати як тотожні. Вони мають спільні риси – обидві жінки можуть бути самостійні та незалежні, але при цьому «зручна» жінка буде робити так, як краще іншим – чоловіку, батьку, суспільству; в той час як сучасна жінка – буде робити так, як зручніше їй, але при цьому все ще спираючись на минулі патріархальні устрої, тобто – виходити заміж по досягненню якогось віку, вибирати «жіночі» професії та вибирати особливу модель поведінки.

Висновки до Розділу 2

У даному розділі ми провели аналіз двох творів української та корейської літератури «5 хвилин ніжності» та «Вегетаріанка». Далі провели порівняльний аналіз ролі жінки у суспільстві на основі цих двох текстів.

За для аналізу ролі жінки у суспільстві на основі української літератури ми взяли за основу оповідання «5 хвилин ніжності» авторки Євгенії Кононенко. Завдяки проведеному аналізу, ми прийшли до висновку, що у творі представлені дві контрастні ролі жінки у суспільстві, а саме – жінка-жертва та сучасна жінка. На основі, наданих у 2.1 підрозділі, цитат ми окреслили образ жінки-жертви як жертви сучасного урбаністичного соціуму, де жінці з однієї сторони, чоловіки не потрібні, а з іншої вона є залежною від думки, що «ніжність» від чоловіка вона може отримати лиш пройшовши страждання. Сучасна жінка може бути охарактеризована як незалежна, самостійна, але в той же час самотня.

Для аналізу ролі жінки у суспільстві на основі корейської літератури ми дослідили книгу «Вегетаріанка» авторки Хан Канг. Ми прийшли до висновку, що у творі представлені три ролі жінки у суспільстві – жінка-берегиня, жінка-жертва та «зручна» жінка. Жінка-берегиня це жінка, яка турбується про свою родину, для основоположним є сім'я та піклування про неї. Жінка-жертва представлена як у найскладніший момент відторгнута своєю сім'єю та близькими людьми жінка, кинута напризволяще один на один зі своїми проблемами. «Зручна» жінка постає у образі жінки, яка підходить під всі стандарти соціуму: вона народжує та виховує дітей, підіймається по кар'єрній сходах, завжди виглядає ідеально та має гарний настрій.

Ми прийшли висновку, що ролі жінки у суспільстві на основі української та корейської літератури досить схожі, але і є відмінності. Схожість полягає у однакових ролях жертви – жінки, яка виступає залежною від обставин чи людей. Ролі «зручної» та сучасної жінки також є тотожними – і та, і та жінка має свободу вибору, але «зручна» - робить вибір на користь іншого, сучасна – робить вибір на свою користь.

ВИСНОВКИ

У даній курсовій роботі ми успішно прийшли до виконання усіх поставлених завдань. Ми визначили загальну тенденцію репрезентації жінки в українській та корейській художній літературі, детально проаналізували матеріали дослідження, а саме новелу «Вегетаріанка» авторки Хан Канг та оповідання «5 хвилин ніжності» авторки Євгенії Кононенко, та визначили основні ролі жінки у суспільстві, виконали порівняльний аналіз ролі жінки у суспільстві на основі матеріалів дослідження.

Спочатку ми розкрили загальні тенденції репрезентації жінки у літературі, що включало в себе визначення основних ролей жіночих персонажів, визначення положення жіночої писемності та жіночих персонажів в історичному контексті, підсумування деяких історичних даних. На основі теоретичного дослідження, ми приступили до аналізу та порівняльної характеристики жіночих ролей у корейській та українській літературі.

Завдяки теоретичному дослідженню, ми окреслили три основоположні образи жінки у літературі на основі досліджень І. В. Кукуленко-Лук'янець. Ми сформулювали основні особливості присутності жіночих персонажів у творах чоловіків-письменників української художньої літератури ІХХ століття. Було визначено, що у корейській художній і літературі та міфах жінка мала лише другорядні ролі, вона завжди була за кимось та належала комусь. Було визначено, що основна відмінність жіночої ролі у художніх творах полягає у історичному контексті та у тому хто є автором твору(чоловік чи жінка).

На основі теоретичних досліджень, які були представлені у Розділі 1, ми приступили до практичного дослідження. Отримані знання, значно допомогли у аналізі вибраних нами матеріалів дослідження. За результатами дослідження, ми визначили, що у оповіданні «5 хвилин ніжності» авторки Євгенії Кононенко основними жіночими ролями у суспільстві є жінка-жертва та сучасна жінка. В той самий час як у книзі «Вегетаріанка» авторки Хан

Канг, ми знайшли три основні ролі жіночих персонажів. Жінка-берегиня, жінка-жертва та «зручна» жінка.

Ми отримали результати, які у подальшому можуть бути використанні у особистих дослідженнях жіночих ролей у суспільстві на основі художньої літератури, у вивченні та змоги знайти схожості і відмінності в українській та корейських культурах, а також допомогти у написанні рефератів, розробки класифікацій жіночих персонажів та в особистому вивченні тематики феміністичної направленості.

요약

여성은 모든 세계 문화와 사회에서 없어서는 안될 부분입니다. 문학 덕분에 우리는 수세기 동안 여성의 역할이 어떻게 인식되었는지를 따라갈 수 있습니다. 이 기사는 우크라이나와 한국 문학에서 여성의 역할을 조사합니다. 과정은 서론, 두 섹션 및 결론으로 구성됩니다. 서론에서 우리는 이 주제의 관련성과 실질적인 가치를 설명했습니다. 이 과정의 목적은 우크라이나와 한국 사회에서 여성의 역할을 연구하고 소설을 바탕으로 여성의 역할을 비교 분석하는 것입니다. 우리 연구의 주제는 우크라이나와 한국 문학 작품입니다. 첫 번째 섹션에서는 문학에서 여성의 역할에 대한 이론적 정보를 제공합니다. 두 번째 섹션에서는 연구자료를 바탕으로 실습을 진행하였다. 결론은 연구를 요약합니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Башкирова О. ХУДОЖНЯ РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЖІНОЧОСТІ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ РОМАНІСТИЦІ / Ольга Башкирова. // Слово і Час. ЧАС ТЕПЕРІШНІЙ. – 2020. – №6. – С. 72–86.
2. Буряк Л. ОБРАЗ ЖІНКИ В УКРАЇНСЬКІЙ ГУМАНІТАРИСТИЦІ / Людмила Буряк. – С. 112–117.
3. Волошук Л. ФЕМІНІСТИЧНИЙ ДИСКУРС ПРОЗИ ЄВГЕНІЇ КОНОНЕНКО / Лариса Волошук. // НАУКОВИЙ ВІСНИК МНУ ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО . ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ. – 2017. – №1. – С. 62–66.
4. Гуднова Т. FEMINA MELANCHOLICA Стать і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської / Тамара Гуднова. – Київ: Критика, 2002. – 272 с.
5. Душко Х. І. РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ / Христина Ігорівна Душко. // Journal of Education, Health and Sport. – 2016. – С. 329–340.
6. Канг Х. Вегетаріанка / Хан Канг., 2017.
7. Коваленко Ю. П. ОБРАЗИ СУЧАСНИХ ЖІНОК В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ / Ю. П. Коваленко. // Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики. – 2015. – №65. – С. 96–102.
8. Кононенко Є. 5 хвилин ніжності / Євгенія Кононенко., 2003.
9. Кукуленко-Лук'янець І. В. Психологічний образ жінки в українській літературі / І. В. Кукуленко-Лук'янець. // Проблеми сучасної психології. – 2010. – №8. – С. 546–554.
10. Подлісецька О. О. Феномен жіночого письма в українській літературі кінця 19го - початку 20 ст. / О. О. Подлісецька. // Закарпатські філологічні студії. – №6. – С. 186–189.

11. Покуль О. Еволюція образу жінки-берегині у вимірі української постмодерної культури / Олена Покуль. // Вісник ЛНАМ. Серія: Культурологія. – 2016. – №29. – С. 130–140.
12. Томчук Л. ЖІНОЧА ПРОЗА ЯК ДЗЕРКАЛО / Любов Томчук. // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Філологія. – 2008. – №19. – С. 79–82.
13. Ходюк О. УКРАЇНСЬКА ЖІНОЧА ЛІТЕРАТУРА КІНЦЯ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ ТА ТЕМА ЖІНКИ У ТВОРЧОСТІ ГАЛИНИ КОМАРІВНИ / Олена Ходюк. // Літературознавчі обрії. – №17. – С. 153–159.
14. Burrige N. 'Education is as important for me as water is to sustaining life': perspectives on the higher education of women in Afghanistan [Електронний ресурс] / Nina Burrige // Gender and Education, Issue 1. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://doi.org/10.1080/09540253.2015.1096922>.
15. Eun Ok Jeong. Female visibility through Korean literature: Feminist theological critique / Eun Ok Jeong, Y. Dreyer. // HTS. – 2003. – №59. – С. 451–473.
16. Faruoki L. The global prevalence of female genital mutilation/cutting: A systematic review and meta-analysis of national, regional, facility, and school-based studies [Електронний ресурс] / Leen Faruoki // PLOS MEDICINE. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: <https://doi.org/10.1371/journal.pmed.1004061>.
17. Kim Y. Creating New paradigms of Womanhood in Modern Korean Literature: Na Hye-sök's "Kyöngghŭi" / Yung-Hee Kim. // University of Hawai'i Press. – 2002. – №26. – С. 1–60.
18. PARKER K. Gender discrimination comes in many forms for today's working women [Електронний ресурс] / K. PARKER, C. FUNK // Pew Research Center. – 2017. – Режим доступу до ресурсу:

<https://www.pewresearch.org/short-reads/2017/12/14/gender-discrimination-comes-in-many-forms-for-todays-working-women/>.

19. 김희주. 근대변혁기 서사영역에서의 여성의 존재 방식 / 김희주. –

공주대학교, 2018. – 21 c